

[Justitsministeren.]

til politivedtægten var blevet stadfæstet, og det skete i februar måned 1958. I 1960 klagedes over, at man ikke kunne købe eksemplarer af politivedtægten for Frederiksberg kommune. Denne klage kunne imidlertid besvares med, at Frederiksberg kommune i mellemtiden havde ladet den lokale politivedtægt genoptrykke.

I løbet af nogle få år vil der ske en bedring i disse forhold, Justitsministeriet har nemlig i 1961 udsendt en ny normalpolitivedtægt for købstæder og er i færd med at udarbejde en ny for landdistrikter. Dette betyder, at hele landet i løbet af de kommende år vil få nye og moderniserede politivedtægter, og at det over hele landet vil blive muligt at få særtryk af de lokale politivedtægter.

Når det ærede medlem spørger, om jeg finder det forsvarligt og rimeligt, at der rejses tiltale efter lokale politivedtægter, som det ikke er muligt at erhverve i handelen eller på anden måde, gør jeg opmærksom på, at folk faktisk kun i meget ringe omfang påberåber sig ukendskab til politivedtægterne.

Dette hænger sammen med, at det alt-overvejende antal sager om overtrædelse af politivedtægterne drejer sig om forhold, om hvis strafbarhed ingen er i tvivl, medens andre af vedtægtens bestemmelser med mellemrum indskærpes i de lokale blade af en række politimestre.

Uanset dette forstår jeg meget vel, at den nuværende ordning kan give anledning til principielle betænkeligheder, og jeg er enig med det ærede medlem i, at det er vigtigt, at borgerne har den nemmest mulige adgang til at gøre sig bekendt med politivedtægternes bestemmelser.

Hagen Hagensen: Jeg takker den højtærede justitsminister for det udførlige svar og vil blot have lov til at stille et tillægs-spørgsmål.

Når forholdet nu er det, at man i en række politikredse ikke umiddelbart har adgang til at skaffe sig politivedtægten, hvilket formentlig skyldes, at man er i færd med at udarbejde en ny eller ændre på den gamle, hvorfor man finder, at der i hvert fald ikke for tiden er grund til at genoptrykke politivedtægten, så synes jeg — og jeg vil

gerne spørge, om den højtærede minister er enig med mig deri — at ministeriet burde sørge for eller i hvert fald henstille, at hvor politivedtægten ikke er til at få, bør der ved udfærdigelse af bødeforlæg og anklageskrift påføres disse en afskrift af de bestemmelser i politivedtægten, som påstås overtrådt.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan i og for sig meget godt forstå meningen med det kompromisforslag, det ærede medlem i dette øjeblik fødte, og det vil give anledning til dybtgående overvejelser. Jeg føjer til, at hvis vi skal ind på det — og det vil jo medføre en del skriveri — bliver det en spore for os til at søge arbejdet med politivedtægterne fremskyndet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **H. Larsen (Bjerre)** til fiskeriministeren:

„Vil ministeren aktivt støtte Dansk Fiskeriforenings bestræbelser for at sikre Østersøfiskerne betryggende arbejdsvilkår på fangstpladserne?“

H. Larsen (Bjerre): Gennem den seneste tid er der fjernet redskaber og fangst fra Østersøfiskerne fra deres naturlige fangstpladser i et sådant omfang, at betydelige tab har måttet bæres af dem. Da forårsfiskeriet nu er tiltagende og meget betydelige erhvervsmæssige interesser står på spil for fiskerne, har Dansk Fiskeriforening besluttet sig til at tage sagen op til undersøgelse for om muligt at klare problemerne.

Da problemerne sikkert bedst løses gennem sideordnet officiel støtteaktion, vil jeg med mit spørgsmål give den højtærede fiskeriminister en adgang til officielt at bekræfte sin interesse heri. Der tales nu så meget om, at Østersøen skal være et fredens hav, og det bør det også være for vore arbejdsomme fiskere. Jeg har derfor stillet den højtærede fiskeriminister det spørgsmål, om ministeren aktivt vil støtte Dansk Fiskeriforenings bestræbelser for at sikre Østersøfiskerne betryggende arbejdsvilkår på fangstpladserne.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Når det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) spørger mig, om jeg aktivt vil støtte Dansk